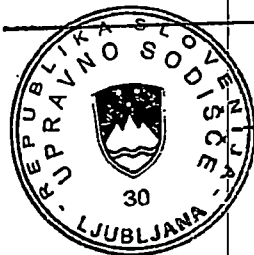

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

5.9. 2018

Podpis pristojne
sodne osebe:

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

I U 724/2016-17

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Jonika Marflak Trontelj in Liljana Polanec kot članici,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: SLOVENSKI DRŽAVNI HOLDING, d.d., Mala ulica 5, Ljubljana, ki ga zastopata predsednik uprave članica uprave

zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-25/2016/11 z dne 18. 4. 2016,

na seji 5. septembra 2018

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Informacijski pooblaščenec je z izpodbijano odločbo ugodil pritožbi novinarke POP TV - z dne 2. 2. 2016, zoper odločbo tožnika št. 2016000774 z dne 18. 1. 2016, navedeno odločbo odpravil ter odločil, da je organ (tožnik) je dolžan prosilki -v 31. dneh od vročitve te odločbe na elektronski naslov v elektronski obliki posredovati kopijo zvočnega zapisa 2. izredne seje nadzornega sveta organa, ki je potekala 26. 10. 2015. V obrazložitvi se sklicuje na drugi odstavek 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) in izpostavlja, da gre pri odločanju o upravi tožnika za pomembno zadevo javnega pomena. Vodenje in poslovanja tožnika, vključno z upravljanjem državnih kapitalskih naložb, po presoji toženke tako predstavlja izjemno pomembno javno funkcijo. Zato je v javnem interesu, da se razkrijejo razlogi, utemeljitve, način, okoliščine oziroma celoten proces odločanja nadzornega sveta organa o menjavi uprave organa na predmetni seji. Zaključuje, da pri odločanju o tako pomembni javni funkciji, kot je v upravi organa, splošni javni interes po informiranju oziroma razkritju okoliščin tega odločanja močno odtehta (morebitne) prizadete pravice posameznika na drugi strani (razkritje njegovega glasu in s tem povezanih osebnih podatkov). Upoštevati pa je treba tudi 1. alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj gre tudi za upravljanje oziroma porabo javnih sredstev.
2. Tožnik se z navedeno odločitvijo ne strinja, saj meni, da sporni zvočni zapis na podlagi posnetega glasu omogoča identifikacijo posameznika kot fizične osebe oziroma da gre za varovane osebne podatke v smislu Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1). Tožnik je prepričan, da razkritje teh osebnih podatkov v predmetni zadevi na podlagi ZDIJZ ni dopustno. Pri tem se sklicuje na nekatere druge, po njegovem mnenju primerljive zadeve, v katerih je toženka odločila drugače kot v predmetni zadevi. Tako je na primer v zadevi 090-153/2015 ugotovila, da glas posameznikov ni v povezavi z izvajanjem javnopravnih nalog javnih funkcionarjev in javnih uslužbencev, prisotnih na 8. redni seji sveta zavoda in da osebni podatki tudi presegajo golo vsebino tistega, kar so povedali udeleženci seje; pri tem se je sklicevala na odločbo Ustavnega sodišča RS Up-472/02. V zadevi 090-223/2014 je toženka v zvezi z zahtevano izročitvijo zvočnega posnetka redne seje senata Univerze na Primorskem izrecno opozorila na potrebnost upoštevanja elementa pričakovane zasebnosti s strani članov senata in vseh drugih udeležencev seje. Izpostavlja pa tudi zadevo 090-155/2013/10, v kateri je udeležencem zvočno snemane seje toženka priznala pravico do komunikacijske zasebnosti kljub temu, da se večina aktivnih udeležencev seje, ki so javne osebnosti, sicer občasno ali pogosto pojavlja v medijih. V obravnavani zadevi pa toženka pri spornem zvočnem posnetku v zvezi s člani nadzornega sveta tožnika vseh zgoraj naštetih zadržkov ni imela. Tako meni, da je izpodbijana

odločba očitno nerazumna in diskriminatorna. Razkritje zvočnega posnetka v predmetni zadevi pomeni, da toženka članom nadzornega sveta tožnika v zvezi z opravljanjem te njihove javne funkcije ne priznava enakega varstva njihovih "glasovnih, jezikovnih in drugih govornih značilnosti, spremljajočih osebnostnih, vedenjskih in čustvenih značilnosti ter podobnih lastnosti" kot drugim subjektom v enakih dejanskih in pravnih okoliščinah. Nerazumno jih razlikuje tudi pri poudarjanju javnosti njihove funkcije in posledičnim opredeljevanjem kot javne osebe. Poudarja tudi, da je naslednji dan po sporni 2. izredni seji nadzornega sveta na svoji spletni strani objavil sporočilo za javnost. Prepričan je, da poseg v osebne podatke članov nadzornega sveta ni niti nujen niti skladen z načelom sorazmernosti. V opisanih okoliščinah javni interes glede razkritja ne more biti močnejši od interesa članov nadzornega sveta za omejitev dostopa do zahtevanega zvočnega posnetka, zato je toženka s svojo odločitvijo o njegovem razkritju nedovoljeno posegla v varovane osebne podatke. Sodišču predlaga, da tožbi ugodi, odpravi I. točko izreka izpodbijane odločbe ter zadevo v tem obsegu vrne toženki v ponovni postopek. Hkrati predlaga, da sodišče odloči, da ji je toženka dolžna povrniti stroške postopka.

3. Toženka v odgovoru na tožbo odgovarja na tožbene navedbe. V zvezi s citiranjem posameznih njenih odločb navaja, da v citiranih odločitvah ne gre za bistveno istovrstno dejansko in pravno podlago, saj samo dejstvo, da gre za enako obliko zahtevanih informacij (to je zvočni zapis) še ne pomeni, da gre za identične primere tudi po vsebini. Posebej izpostavlja, da je v obravnavani zadevi razkritje predmetnega zvočnega zapisa utemeljevala s podanim javnim interesom, za kar ne gre v nobeni od v tožbi naštetih odločitev toženke. Tudi v zvezi s sklicevanjem tožnika na odločbo Ustavnega sodišča Up-472/02-12 poudarja, da gre za popolnoma neprimerljivo zadevo. Tožnik pa tudi v ničemer ne konkretizira, razkritje katerih biometričnih lastnosti iz predmetnega zvočnega zapisa naj bi sploh bilo sporno. Sodišču predlaga, da tožbo v celoti zavrne.
4. Stranka z interesom, novinarka POP TV d.o.o. _____ v odgovoru na tožbo izpostavlja, da se primarno transparentnost delovanja javnih subjektov zagotavlja tako, da se jim določi dolžnost posredovanja informacij javnega značaja in informacij za medije - seveda ne tistih, ki jih izbere sam zavezanec (PR sporočilo), pač pa tistih, ki jih zahteva prosilec po svoji lastni odločitvi. Prepričana je, da izpodbijana odločba temelji na pravilno ugotovljenem dejanskem stanju in da je materialnopravno pravilna. Sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne.
5. Tožnik v pripravljalni vlogi z dne 27. 6. 2016 odgovarja na navedbe toženke in stranke z interesom v obeh odgovorih na tožbo. Izpostavlja, da je razkrivanje podatkov na podlagi prevladujočega interesa javnosti izjema, ki jo je treba vselej uporabljati z veliko mero skrbnosti in previdnosti. Zato vztraja pri svojem stališču, da je toženka pri tehtanju pravice do varstva osebnih podatkov oziroma tudi širše

zasebnosti in pravice dostopa do informacij javnega značaja dala preveliko težo domnevemu splošnemu javnemu interesu po informiranju oziroma razkritju okoliščin odločanja o prenehanju mandata prejšnje uprave tožnika, kar pomeni, da objektivne sorazmernosti v tem primeru ni. Zato vztraja pri tožbenem predlogu.

6. Tožba ni utemeljena.
7. V obravnavani zadevi ni sporno, da je tožnik zavezanec po ZDIJZ ter da gre pri zahtevani informaciji (zvočni zapis 2. izredne seje nadzornega sveta tožnika, ki je potekala 26. 10. 2015) za informacijo, ki izvira iz njegovega delovnega področja. Sporno pa je, ali predmetni zvočni zapis ne predstavlja prosto dostopne informacije javnega značaja, ker so na njem vsebovani glasovi članov nadzornega sveta, ki razkrivajo njihove biometrične in druge varovane osebne podatke, ki po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ predstavljajo izjemo, zaradi česar bi ob ločitvi/prikritju teh osebnih podatkov ostala prikrita tudi celotna vsebina povedanega. To pomeni, da institut delnega dostopa ni možen. Med strankama tudi ni sporno, da glas razkriva človekove biometrične in druge varovane osebne podatke. Vprašanje pa je, ali je v obravnavani zadevi javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije.
8. Po določbi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Ne glede na citirano določbo prvega odstavka 6. člena ZDIJZ pa se dostop do zahtevane informacije dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije (drugi odstavek 6. člena ZDIJZ).
9. Sodišče se pridružuje ugotovitvi toženke v izpodbijani odločbi, da je splošno znano, da se je o dogajanju v zvezi s predmetno sejo nadzornega seja tožnika v javnosti veliko govorilo oziroma da se je razvila široka javna razprava, zlasti v zvezi s tem, ali gre za odpoklic ali iztek mandata stare uprave ter s tem povezano morebitno obveznostjo plačila odpravnine, kot tudi glede imenovanja celotne nove uprave tožnika.
10. Sodišče se tudi strinja s toženko, da glede na naloge tožnika, za izpolnjevanje katerih je ustanovljen oziroma pristojen, gre pri odločanju o upravi organa za izjemno pomembno zadevo javnega pomena, ki ima pomembno vlogo tudi pri spoštovanju oziroma dvigu splošne ravni integritete in poslovanja javnih institucij in družbe nasploh. Ob tem ne gre spregledati, da je tožnik v 100 % državni lasti ter da obvladuje 11,6 milijarde EUR državnega premoženja ter da ima status javnopravnega subjekta, kar je ugotovilo oziroma obrazložilo že Vrhovno sodišče

v sodbi I Up 1126/2006 z dne 12. 9. 2007. Glede na določbo prvega odstavka 19. člena ZSDH-1 je tožnik pristojen za upravljanje vseh naložb Republike Slovenije, razen nekaterih izjem, navedenih v drugem odstavku te določbe, v imenu in za račun Republike Slovenije po lastni presoji in v skladu s tem zakonom. Po prvem odstavku 47. člena tega zakona je za vse upravljalске odločitve odgovorna uprava organa. ZSDH-1 v 6. členu določa, da morajo člani organov tožnika pri opravljanju svojih nalog ravnati s skrbnostjo vestnega in poštenega gospodarstvenika in to izključno v interesu tožnika, pri upravljanju naložb Republike Slovenije pa izključno v njenem interesu, nenehno pa si morajo prizadevati za izboljšanje korporativnega upravljanja teh družb ter biti zgled odgovornega in skrbnega upravljavca tudi za druge delničarje in družbenike.

11. Sodišče se tako pridružuje stališču toženke v izpodbijani odločbi, da vodenje dela in poslovanja organa, vključno z upravljanjem državnih kapitalskih naložb, predstavlja izjemno pomembno javno funkcijo ter da je zato v javnem interesu, da se razkrijejo razlogi, utemeljitve, način in okoliščine oziroma celoten proces odločanja nadzornega sveta organa o menjavi uprave organa na predmetni sporni seji.
12. Določba 6. člena ZSDH-1 sicer predvideva tudi izdelovanje prepisov zvočnih zapisov sej nadzornega sveta in uprave tožnika, ki pa ga tožnik za predmetno sejo nadzornega sveta v času izdaje izpodbijane odločbe nesporno ni imel. Tako tudi sodišče sodi, da je edini ekvivalent za dosego pravice do obveščenosti javnosti zvočni zapis te seje.
13. Tožnik se sicer v tožbi sklicuje na svoje sporočilo za javnost, ki ga je na spletni strani objavil takoj naslednji dan po predmetni 2. izredni seji nadzornega sveta ter na zapisnik, ki se je pisal na tej seji. Vendar pa z izjavo za javnost in zapisnikom, čeprav je v njem naveden tudi potek seje s kratkim povzetkom razprav, predlogi odločitev, izid glasovanja, ugotovitve o sprejetih odločitvah in morebitna ločena mnenja, kljub temu ne more enakovredno nadomestiti zvočnega zapisa seje.
14. Ob tem ne gre prezreti, da obstoj zvočnega zapisa sej oziroma snemanje sej predvideva ZSDH-1 v 9. alineji tretjega odstavka 6. člena. To pomeni, da so člani nadzornega sveta vedeli oziroma bi morali vedeti, da se seja, v okviru katere se sprejemajo pomembne odločitve splošnega družbenega pomena, snema. Poleg tega funkcija člana nadzornega sveta oziroma uprave tožnika predstavlja pomembno javno funkcijo. To pomeni, da je posameznik, ki jo opravlja, javna oseba z manjšim poljem pričakovane zasebnosti. Sporno po presoji sodišča tudi ne more biti, da je predmetni zvočni zapis povezan s podatki o upravljanju javne funkcije v nadzornem svetu tožnika v povezavi z odločanjem o upravi tožnika.
15. V zvezi s sklicevanjem tožnika v tožbi na nekatere druge zadeve, v katerih naj bi

toženka odločila drugače, sodišče poudarja, da je v vsakem posameznem konkretnem primeru potrebno upoštevati vse relevantne dejanske in pravne okoliščine. Sodišče sodi, da zadeve, na katere se sklicuje tožnik v tožbi, glede na dejansko in pravno stanje niso primerljive z obravnavano.

16. Ker na odločitev o zadevi ne morejo vplivati niti ostale tožbene navedbe, je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo (prvi odstavek 63. člena Zakona o upravnem sporu - ZUS-1). Odločitev je sprejelo na seji v skladu s prvim odstavkom 59. člena ZUS-1, saj dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo izpodbijane odločbe, med strankama ni sporno.
17. Odločitev o stroških postopka temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 5. september 2018

Predsednica senata:

Mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen s izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe